EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA (ES) 2020/1936

(2020. gada 14. maijs)

ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par astotā, devītā, desmitā un vienpadsmitā Eiropas Attīstības fonda 2018. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu

EIROPAS PARLAMENTS,

— ņemot vērā lēmumu par astotā, devītā, desmitā un vienpadsmitā Eiropas Attīstības fonda 2018. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu,

— ņemot vērā Komisijas sniegtās atbildes uz tābrīža starptautiskās sadarbības un attīstības komisāram, *Neven Mimica*, uzdotajiem rakstiskajiem jautājumiem pirms uzklausīšanas Budžeta kontroles komitejā 2019. gada 28. novembrī;

— ņemot vērā Reglamenta 99. pantu, 100. panta trešo ievilkumu un V pielikumu,

— ņemot vērā Attīstības komitejas atzinumu,

— ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A9-0057/2020),

A. tā kā attīstības sadarbības galvenais mērķis ir samazināt nabadzību un ilgtermiņā to izskaust, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208. līdz 210. pantā;

B. tā kā Savienībai ir jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka tās līdzekļi un darbības vienmēr dod labumu cilvēkiem, kam tas ir nepieciešams, nevis pārvaldes struktūrām, jo īpaši gadījumos, kad tiek veikti ieguldījumi valstīs, kuras pārvalda nedemokrātiski režīmi;

C. tā kā vispārējais mērķis vēl arvien ir panākt, ka 0,7 % no nacionālā kopienākuma tiek atvēlēti oficiālajai attīstības palīdzībai (OAP), kā arī piesaistīt privāto finansējumu;

D. tā kā ar sadarbības instrumentiem īstenojami svarīgi uzdevumi ir ilgtspējīgas attīstības mērķu integrēšana un Parīzes klimata nolīguma īstenošana;

E. tā kā ilgtspējai ir izšķiroša nozīme, lai sasniegtu paredzētos mērķus un rezultātus un jo īpaši panāktu attīstības palīdzības ilgtermiņa ietekmi;

F. tā kā ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam pamatā ir princips "nevienu neatstāt novārtā";

G. tā kā 2017. gadā pieņemtais Eiropas Konsenss attīstības jomā nodrošina kopēju attīstības politikas satvaru Savienības iestādēm un dalībvalstīm;

H. tā kā Savienības attīstības sadarbības saskaņošana ar partnervalstu attīstības prioritātēm ir ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam galvenais elements;

I. tā kā politikas saskaņotība un dažādu ārpolitikas virzienu papildināmība būtu pastāvīgi jāizvērtē, jo īpaši tad, ja vienā partnervalstī tiek īstenoti vairāki politikas virzieni, lai tādējādi veicinātu sinerģiju, samazinātu situācijas, kad jāizvēlas starp šiem esošajiem politikas virzieniem, un pēc iespējas izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga;

J. tā kā laba sadarbība un koordinācija ar citiem līdzekļu devējiem un starptautiskajām finanšu iestādēm ir ārkārtīgi svarīga, lai izvairītos no dublēšanās, nodrošinātu efektīvu kontroli, riska dalīšanu, līdzatbildību par rezultātiem, kas atspoguļo patieso ieguldījumu un atbalsta efektivitāti, un veicinātu spēju veidot attīstības palīdzību saņēmējvalstīs;

K. tā kā Komisijai ir galīgā atbildība par Eiropas Attīstības fondu (EAF) pārskatiem pakārtoto darījumu likumību un pareizību un par EAF finanšu uzraudzības un pārskatu sagatavošanas procesa pārraudzību;

L. tā kā pārredzamība, pārskatatbildība un cilvēktiesību ievērošanas pienākums ir demokrātiskas kontroles un efektīvas attīstības palīdzības priekšnoteikumi;

M. tā kā ārējos intervences pasākumus Savienība veic ar starptautisko organizāciju starpniecību, kuras vai nu izmanto Savienības finansējumu vai kopā ar Savienību līdzfinansē projektus, tostarp risinot uzraudzības un pārvaldības uzdevumus;

N. tā kā, atspoguļojoties EAF starpvaldību raksturam, 79 valstīs tiek izmantotas visdažādākās īstenošanas metodes ar sarežģītiem noteikumiem un procedūrām attiecībā uz konkursiem un līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu;

O. tā kā budžeta atbalsts ir izšķiroši svarīgs pārmaiņu nodrošināšanā un galveno attīstības problēmu risināšanā, tomēr tas saistīts ar ievērojamu fiduciāro risku un būtu jāsniedz tikai tad, ja saņēmējvalsts pirms budžeta atbalsta saņemšanas ir spējīga pierādīt, ka tiek nodrošināta pietiekama līmeņa pārredzamība, izsekojamība, pārskatatbildība, tiesiskums, cilvēktiesību ievērošana un efektivitāte;

P. tā kā pārredzamības veicināšana un korupcijas un krāpšanas apkarošana ir izšķiroši svarīgi, lai Savienības budžeta atbalsta pasākumi būtu sekmīgi;

Q. tā kā EAF darbības tiek īstenotas sarežģītos apstākļos un ir periodiski pakļautas lielam ģeopolitiskam vai institucionālam riskam;

R. tā kā ārējie faktori, kas ietekmē EAF pienācīgu īstenošanu, var mazināt vai graut uz attīstību vērstos centienus;

S. tā kā Savienības sniegtais pārvaldības atbalsts ir svarīgs attīstības palīdzības komponents efektīvu pārvaldības reformu ieviešanā;

T. tā kā pašreizējo migrācijas krīžu dēļ nedrīkst aizmirst par tām migrācijas plūsmām, kuras saistītas ar lielām demogrāfiskām pārmaiņām un kurām ilgtermiņā jāmeklē citi risinājumi;

U. tā kā īstenošanas procesu vienkāršošana ir faktors, ar ko palīdzības sniegšanu padarīt efektīvāku;

V. tā kā ir ļoti svarīgi veicināt Savienības pamanāmību, nodrošināt Savienības ārējā finanšu instrumenta un palīdzības instrumenta stratēģisku izmantošanu, informēt par Savienības finansējumu un popularizēt Savienības vērtības visos attīstības palīdzības veidos;

Ticamības deklarācija

EAF (astotā līdz vienpadsmitā EAF) finanšu un projektu īstenošana 2018. gadā

1. konstatē, ka vienpadsmitais EAF veido 65 % no Komisijas Starptautiskās sadarbības un attīstības ģenerāldirektorāta (*DG DEVCO*) pārvaldītā līdzekļu portfeļa; atzīmē, ka EAF saistības 2018. gadā sasniedza 4 959 miljonus EUR, pārsniedzot gada mērķi, kas bija 4 537 miljoni EUR (jeb 109,3 % no sākotnējā mērķa salīdzinājumā ar 95 % 2017. gadā), savukārt EAF maksājumi sasniedza 4 124 EUR (t. i., izpildes līmenis bija 98,2 % no gada mērķa 4 200 miljonu EUR apmērā (salīdzinājumā ar 98,89 % 2017. gadā); turklāt atzīmē, ka Eiropas Investīciju bankas (EIB) saistības bija 880 miljoni EUR (no kuriem 800 miljoni EUR attiecās uz ieguldījumu mehānismu), savukārt EIB maksājumi 2018. gadā bija 555 miljoni EUR (no kuriem 525 miljoni EUR tika veikti ar ieguldījumu mehānisma starpniecību);

2. atzinīgi vērtē *DG DEVCO* nepārtrauktos centienus samazināt veco priekšfinansējumu un vecās neizlietotās saistības ar mērķi panākt 25 % samazinājumu; atzīmē, ka *DG DEVCO* pārsniedza izvirzīto 25 % mērķrādītāju, samazinot EAF veco priekšfinansējumu par 40,33 % (43,79 % citās atbalsta jomās) un EAF vecās neizlietotās saistības par 37,10 % (39,71 % citās atbalsta jomās);

3. mudina *DG DEVCO* turpināt centienus attiecībā uz EAF vecajiem līgumiem, kuru termiņš ir beidzies, jo par 15 % zemākais mērķrādītājs netika sasniegts, kā tas bija 2017. gadā, neraugoties uz *DG DEVCO* ieviesto jauno procedūru (lai gan 17,27 % ir neliels uzlabojums salīdzinājumā ar 18,75 % 2017. gadā, taču to nevar uzskatīt par apmierinošu); atzīmē, ka šis galveno snieguma rādītāju (GSR) mērķrādītājs, kas būtu zemāks par 15 %, tika sasniegts attiecībā uz pārējo *DG DEVCO* darbību, proti, tas bija 13,88 %;

4. kopumā pauž nožēlu par to, ka salīdzinājumā ar citām *DG DEVCO* intervences un atbildības jomām samazinājums ir mazāks attiecībā uz veco EAF priekšfinansējumu un neizlietotajām saistībām vai nav sasniegts attiecībā uz EAF vecajiem līgumiem, kuru darbības termiņš ir beidzies; tomēr atzīst, ka EAF darbības sarežģītība var kavēt GSR mērķrādītāju sasniegšanu, jo īpaši attiecībā uz slēgšanas procedūrām, un tādējādi apgrūtināt iekasēšanas rīkojumu izdošanu;

5. aicina *DG DEVCO* par prioritāru uzskatīt uzdevumu īsā laikā slēgt atlikušās astotā un devītā EAF darbības;

Pārskatu ticamība

6. atzinīgi vērtē to, ka Revīzijas palāta savā gada pārskatā par darbībām, ko finansē no astotā, devītā, desmitā un vienpadsmitā EAF 2018. finanšu gadā, ir konstatējusi, ka galīgie gada pārskati visos būtiskajos aspektos patiesi atspoguļo EAF finanšu stāvokli 2018. gada 31. decembrī un ka šo fondu darbības rezultāti, naudas plūsmas un neto aktīvu pārmaiņas minētajā datumā slēgtajā gadā ir saskaņā ar EAF finanšu regulu un grāmatvedības noteikumiem, kas balstās uz starptautiski atzītiem publiskā sektora grāmatvedības standartiem;

Pārskatiem pakārtoto darījumu likumība un pareizība

7. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas atzinumu, ka 2018. gada pārskatiem pakārtotie ieņēmumi visos būtiskajos aspektos ir likumīgi un pareizi;

8. pauž arvien pieaugošas bažas par Revīzijas palātas pausto negatīvo atzinumu par izdevumu likumību un pareizību, ciktāl pārskatiem pakārtotos izdevumus būtiski ietekmē arvien lielāks kļūdu līmenis;

9. pauž nopietnu satraukumu, ka aplēstais kļūdu līmenis palielinājies otro gadu pēc kārtas līdz 5,2 % attiecībā uz izdevumiem, kas apstiprināti astotā, devītā, desmitā un vienpadsmitā EAF pārskatos (salīdzinājumā ar 4,5 % 2017. gadā, 3,3 % 2016. gadā, 3,8 % 2014. un 2015. gadā, 3,4 % 2013. gadā un 3 % 2012. gadā); sagaida, ka Komisija analizēs iemeslus un veiks nepieciešamos pasākumus, lai kļūdu īpatsvara pieauguma tendence neturpinātos;

10. norāda, ka daļa no Revīzijas palātas aplēstā kļūdu īpatsvara varētu būt saistīta ar ļoti lielo darba slodzi nepietiekama darbinieku skaita dēļ, jo īpaši delegācijās, kas strādā grūtos apstākļos;

11. uzskata, ka šāda aplēsto kļūdu līmeņa situācijā ir būtiski vēl vairāk ieguldīt darbinieku informēšanā un apmācībā; aicina Komisiju rast veidus, kā atrisināt darbinieku trūkuma problēmu, jo īpaši delegācijās, kas strādā grūtos apstākļos;

12. konstatē, ka Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības neietekmēja 2018. gada EAF finanšu pārvaldību un ka 2018. gada EAF pārskati pareizi atspoguļo izstāšanās procesa stāvokli;

13. ar lielām bažām konstatē, ka no Revīzijas palātas pārbaudītajiem 125 maksājumu darījumiem 51 (jeb 41 %) bija kļūdas, un jo īpaši no 39 maksājumu darījumiem, kuros bija skaitļos izsakāmas kļūdas, deviņi (23 %) bija galīgie darījumi, kas bija atļauti pēc tam, kad bija veiktas visas *ex ante* pārbaudes; aicina Komisiju būtiski uzlabot darījumu likumību un pareizību un nodrošināt, ka pēc *ex ante* pārbaudēm tiek veikti pienācīgi pēcpasākumi;

14. norāda, ka, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības, desmitā EAF projektu līdzekļi, par kuriem saistības atceltas un kuri pārvietoti uz vienpadsmitā EAF darbības rezervi, neradīs nekādas kases problēmas, un ka ietekme uz katras dalībvalsts iemaksām tiks aprēķināta proporcionāli to sākotnējai iemaksai EAF;

15. pauž lielas bažas par to, ka, neraugoties uz vēlākajiem *DG DEVCO* veiktajiem korektīvo pasākumu plāniem, konstatēto kļūdu tipoloģija lielā mērā ir līdzīga iepriekšējiem gadiem, proti, nav būtisku apliecinošu dokumentu (36,6 %), pieļauti nopietni publiskā iepirkuma noteikumu pārkāpumi (27,1 %), izdevumi nav radušies (22,7 %), atlikušo kļūdu īpatsvars (*RER*), kas pielāgots no *DG DEVCO* izpētes (5,4 %), neattiecināmi izdevumi (4,3 %) un citi kļūdu veidi (3,9 %), kā arī līdzekļu saņēmēji nav ievērojuši iepirkuma noteikumus un ir pieļauti neattiecināmi izdevumi;

16. konstatē, ka kļūdas galvenokārt bija pieļautas darījumos, kas saistīti ar programmas aplēsēm, dotācijām, iemaksu nolīgumiem ar starptautiskām organizācijām un deleģēšanas nolīgumiem ar Savienības dalībvalstu sadarbības aģentūrām, nekā citos atbalsta veidos;

17. pauž dziļas bažas par šo situāciju, kas atkārtojas, turklāt neraugoties uz vēlākajiem *DG DEVCO* veiktajiem korektīvo pasākumu plāniem, jo īpaši gadījumos, kad skaitļos izsakāmās kļūdas norāda uz trūkumiem starptautisko organizāciju veiktajās pārbaudēs; mudina Komisiju nenovērtēt par zemu šādu kļūdu nopietnību, kas varētu liecināt par pārkāpumiem, piemēram, krāpšanu, un steidzami novērst iepriekš minētos atkārtotos trūkumus, precīzi ziņot par konkrētām grūtībām, ar kurām nācies saskarties rīcības plāna īstenošanā, un vajadzības gadījumā pienācīgi sadarboties gan ar Revīzijas palātu, gan ar Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*);

Uzraudzības un ticamības garantēšanas sistēmu efektivitāte

18. pauž dziļas bažas, ka Komisijai bija pietiekami daudz informācijas, lai novērstu vai atklātu un izlabotu kļūdas pirms izdevumu pieņemšanas un apstiprināšanas, un pieejamās informācijas izmantošanas gadījumā aplēstais kļūdu līmenis būtu bijis par 1,3 procentpunktiem zemāks; uzsver arī to, ka dažus darījumus, kuros bija kļūdas, neatklāja arī ārējie revidenti, un šie gadījumi veidoja 1,1 procentpunktu aplēstajā kļūdu līmenī;

19. sagaida, ka *DG DEVCO* rūpīgāk izmantos pieejamo pārvaldības informāciju un konsekventi uzturēs savu vispārējo kontroles sistēmu (*ex ante* pārbaudes un ārējo revīziju vai izdevumu verifikāciju); uzsver to, cik svarīgi ir *DG DEVCO* nemitīgie centieni uzlabot tā preventīvās kontroles sistēmas īstenošanu, it sevišķi pievēršanos liela riska jomām: līdzekļiem, kurus netieši pārvalda ar starptautisko organizāciju un attīstības aģentūru starpniecību, un dotācijām tiešajā pārvaldībā, un aicina šos centienus turpināt;

20. pieņem zināšanai *DG DEVCO* septīto *RER* izpēti, kurā konstatēts, ka *RER* ir 0,85 %, un tātad zemāks nekā Komisijas noteiktais 2 % būtiskuma slieksnis; tomēr atzīmē, ka izmantotās metodikas pamatā nu jau vairākus gadus ir ļoti maz darījumu pārbaužu uz vietas un nepilnīgas publiskā iepirkuma procedūru pārbaudes, turklāt aicina *DG DEVCO* cieši sadarboties ar Revīzijas palātu, lai uzlabotu kļūdu īpatsvara novērtēšanas ticamību;

21. tomēr konstatē, ka ārējo revīziju rezultāti attiecībā uz darbībām, kas īstenotas tādās jomās kā "dotācijas tiešā pārvaldībā" un "netiešā pārvaldība kopā ar saņēmējvalstīm" liecina, ka attiecīgi 4,64 % un 3,77 % no kopējās revidētās summas tika atzīti par neattiecināmiem, un šī situācija nav izraisījusi diferencētu atrunu formulēšanu; aicina *DG DEVCO* sniegt sīkākus paskaidrojumus par attiecīgu pamatojumu šajos abos gadījumos;

22. atgādina, ka atrunas formulēšana ir pārskatatbildības veidošanas stūrakmens un tādēļ ir preventīvs un pārredzamas instruments *DG DEVCO* ticamības garantēšanas ķēdes izveidē, kas atspoguļo pašreizējās problēmas vai atlikušās un konstatētās nepilnības, ar kurām saskaras galvenajā mītnē vai Savienības delegācijās;

23. aicina *DG DEVCO* turpināt nostiprināt savu ticamības garantēšanas ķēdi saskaņā ar jauno iekšējās kontroles standartu kopumu, vairāk uzsverot gan individuālo kompetenci, gan pārskatatbildību par to lomu kontroles īstenošanā un attiecībā uz krāpšanas risku;

24. atzīmē, ka RER pētījums ir kļuvis par *DG DEVCO* riska novērtēšanas, kontroles un revīzijas stratēģijas (un ticamības garantēšanas ķēdes) pamatelementu, tomēr aicina *DG DEVCO* nodrošināt lielāku konsekvenci metodiskajos standartos, ko izmanto atlikušo kļūdu īpatsvara novērtēšanā, un vajadzības gadījumā apspriesties ar Revīzijas palātu par šādiem jautājumiem;

25. norāda uz Revīzijas palātas un *DG DEVCO* izmantotajām dažādajām pieejām, proti, Revīzijas palāta pievērš uzmanību notiekošajām darbībām vai provizoriskajiem kļūdu īpatsvariem maksājumu līmenī, savukārt *DG DEVCO* pievēršas pabeigtajām darbībām; uzskata un uzsver to, ka šai aplēšu metodoloģijas dualitātei nevajadzētu traucēt gūt skaidru priekšstatu par darbību pareizību un likumību, kas arī traucētu salīdzināt rezultātus vairāku gadu garumā;

26. aicina visas ieinteresētās personas novērst atšķirīgu pamatojumu izmantošanu, lai pamatotu metodiku aplēstā kļūdu līmeņa novērtēšanai, un tādējādi būtu iespējams sniegt ticamu priekšstatu par situāciju un palielināt uzticību un pārliecību gan par veiktā kontroles darba, gan vispārējo kontroles sistēmu patiesumu; uzsver arī to, ka būtu pienācīgi jāpārskata koncepcija par aplēstajām riskam pakļautajām summām slēgšanas laikā, kas izmantota dažāda vaida ziņojumos, piemēram, *DG DEVCO* gada darbības pārskatā vai Komisijas gada pārvaldības un snieguma ziņojumā;

27. aicina *DG DEVCO* turpināt centienus, lai uzlabotu tā kontroles sistēmas un GSR efektīvu īstenošanu, jo īpaši 21. GSR par nepamatotiem maksājumiem, kas novērsti ar *ex ante* pārbaudēm, un 25. GSR par neattiecināmām summām, kas konstatētas ārējās revīzijās; ņem vērā, ka tika izdoti iekasēšanas rīkojumi 18,22 miljonu EUR apjomā nepamatoto maksājumu atgūšanai;

28. uzskata, ka ir svarīgi pievērsties liela riska jomām, kas saistītas ar līdzekļiem, līdzekļiem, kurus netieši pārvalda ar starptautisko organizāciju un valstu attīstības aģentūru starpniecību, un dotācijām tiešajā pārvaldībā, un ka būtu jāpaaugstina ar šīm divām darbības jomām saistīto risku līmenis;

29. pieņem zināšanai, ka 2018. gadā tika formulētas divas atrunas, jo īpaši atkārtotā atruna par Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu *(APF)*, kas sākotnēji tika izteikta 2015. gadā, un atspoguļo pašreizējās institucionālās un pārvaldības nepilnības, jo *APF* nepietiekami efektīvi aizsargā EAF izdevumu likumību un pareizību;

30. ņem vērā, ka 2018. gadā turpinājās 19 krāpšanas izmeklēšanas;

Sadarbība ar starptautiskām organizācijām, Savienības attīstības aģentūrām un nevalstiskām organizācijām

31. atzīmē, ka 2018. gadā maksājumi no EAF projektiem, kas īstenoti netiešā pārvaldībā ar starptautisko organizāciju un valstu attīstības aģentūru starpniecību, bija attiecīgi 1 074 miljoni EUR un 201 miljoni EUR (no kuriem 347 miljoni EUR tika piešķirti ar Apvienoto Nāciju Organizācijas starpniecību); norāda, ka 2,6 miljardi EUR tika piešķirti no vispārējā budžeta;

32. ar bažām atzīmē, ka darījumos ar starptautiskām organizācijām no pārbaudītā 61 šāda veida darījuma skaitļos izsakāmas kļūdas bija 33 (jeb 54 %) darījumos, un tas atbilst 62,5 % no aplēstā kļūdu līmeņa 2018. gadā;

33. pauž dziļas bažas par to, ka starptautiskās organizācijas atkal savlaicīgi neiesniedza apliecinošus dokumentus, kas neļāva Komisijai un Revīzijas palātai veikt stingras revīzijas; šajā sakarībā aicina Komisiju pastiprināt centienus, lai nodrošinātu, ka informācija no attiecīgajām starptautiskajām organizācijām tiek saņemta savlaicīgi un Revīzijas palāta varētu iesniegt pilnīgus un precīzus datus;

34. ar bažām norāda uz lielo skaitu EAF līgumu, kas piešķirti ļoti nelielam skaitam valstu attīstības aģentūru, un ar to saistīto Savienības politikas renacionalizēšanas risku, kas ir pretrunā Savienības ārpolitikas dziļākas integrācijas interesēm;

35. aicina Komisiju stiprināt un konsolidēt konkursu un līgumu slēgšanas procedūru uzraudzību, lai izvairītos no riska, ka ļoti maz valsts vai daļēji privāto aģentūru monopolizē būtisku daļu no EAF projektiem, kas īstenoti jaunattīstības valstīs, un iegūst arvien lielāku ietekmi uz Savienības attīstības, sadarbības un kaimiņattiecību politikas virzieniem, kas varētu apdraudēt Savienības politikas neatkarību; aicina Komisiju stiprināt un paplašināt sadarbību arī ar citām publiskām un privātām struktūrām, piemēram, dažādām NVO, kas darbojas attīstības jomā;

36. iesaka Komisijai lielāku uzmanību pievērst tam, lai tiktu veicināta EAF sadarbība ar starptautiskām organizācijām, Savienības attīstības aģentūrām un NVO; pauž bažas, ka sabiedrībā ir nepietiekama un neatbilstoša izpratne par EAF veikto darbu;

37. atgādina, ka vienībām, kurām uzticēta Savienības līdzekļu izmantošana, kā vispārējs princips jānodrošina pareizas finanšu pārvaldības un pārredzamības principu ievērošana; uzsver, ka ikvienai vienībai pilnībā jāsadarbojas Savienības finanšu interešu aizsardzībā un par nosacījumu līdzekļu saņemšanai jākļūst tam, ka atbildīgajam kredītrīkotājam, Revīzijas palātai un *OLAF* tiek piešķirtas nepieciešamās tiesības un piekļuve;

38. aicina Komisiju:

   i) stingri ievērot un maksājumos un pamatnolīgumos piemērot iepriekš minētos tās vienības pienākumus, kas izmanto Savienības līdzekļus, un arī tās pienākumu iesniegt Revīzijas palātai un *OLAF* visus pieprasītos dokumentus, kas vajadzīgi revīzijas pabeigšanai;

   ii) regulāri pievērst uzmanību pīlāru novērtējuma prasībām un to starptautisko organizāciju un NVO ziņojumiem, uz kurām attiecas šis sadarbības trūkums, lai pārskatītu to pārskatatbildības instrumentu piemērotību; izvērtēt saistītos noteikumus vai pilnvaras, kad tiks pārskatīta pīlāra novērtēšanas metodika, lai nodrošinātu atbilstību Finanšu regulas noteikumiem; aicina nepieciešamības gadījumā pielāgot spēkā esošos deleģēšanas nolīgumus ar šīm starptautiskajām struktūrām;

   iii) atzīmē, ka vēl arvien ir vajadzīga sistemātiskāka pieeja attiecībā uz Savienības dotāciju finansēto pasākumu publicitāti, lai uzlabotu Savienības pamanāmību un lai visā finansējuma ķēdē stiprinātu pārredzamību, pārskatatbildību un pārbaudes attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu; aicina Komisiju pamatnolīgumos iekļaut pienākumu vadošajai aģentūrai nodrošināt Savienības pamanāmību vairāku līdzekļu devēju projektos; prasa Komisijai dažus gadu pēc līdzfinansēto projektu pabeigšanas veikt izlases veida pārbaudes uz vietas, lai pārbaudītu, vai turpinās EAF intervences pasākumu ietekme, un veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu tā darbību ietekmi ilgtermiņā;

Savienības budžeta atbalsts

39. atzīmē, ka EAF ieguldījums budžeta atbalsta darbībās 2018. gadā sasniedza 881,9 miljonus EUR, no kuriem 858,6 miljoni EUR bija jaunas saistības (ģeogrāfiski aptverot 56 partnervalstis, kas pārstāv 96 budžeta atbalsta līgumus); konstatē, ka aizjūras zemēm un teritorijām (AZT) paredzētie 92,9 miljoni EUR ar EAF starpniecību tika izmaksāti 14 valstīm, kas pārstāv 18 budžeta atbalsta līgumus;

40. ar gandarījumu atzīmē, ka Subsahāras Āfrika ir lielākā budžeta atbalsta saņēmēja (41 %) un ka saistītie līgumi attiecās uz valstu noturību un būvniecības līgumiem; konstatē arī to, ka valstu ar zemiem ienākumiem īpatsvars palielinājās līdz 38 % salīdzinājumā ar 31 % 2015. gadā un ka valstis ar zemākiem vidējiem ienākumiem ir lielākās budžeta atbalsta saņēmējas – to daļa ir 47 % no kopējām pašreizējām saistībām;

41. atgādina, ka budžeta atbalsts ir ieguldījums Savienības partnervalstu sabiedriskās politikas virzienos un sistēmās un ka tā pamatprincipi ir īstenot reformas un veicināt ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanu; atzīmē, ka Savienības budžeta atbalsta sniegšanā jāvadās no starptautiski pieņemtajiem Pusanas efektivitātes principiem, piemēram, partnervalstu līdzatbildība, koncentrēšanās uz rezultātiem, iekļautība un pārskatatbildība;

42. atzīmē, ka Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstīs un AZT izmaksas galvenokārt tiek veiktas fiksētās daļās; tomēr uzskata, ka mainīgas daļas varētu būt efektīvāks rīks, lai padziļinātu politiku un politisko dialogu ar partnervalstīm par galvenajām veicamajām reformām; uzskata, ka izmaksu kārtībai, izmantojot fiksētas un mainīgas daļas, vajadzētu būt balstītai uz rezultātiem un tajā būtu jāizmanto pietiekami kvalitatīvi dati, lai novērtētu panākto progresu; uzskata, ka maksājumu izpildes kritēriji ir svarīgs faktors budžeta atbalsta darbību pārvaldībā;

43. aicina veikt ciešu uzraudzību un īstenot padziļinātu politikas dialogu ar partnervalstīm attiecībā uz mērķiem, progresu ceļā uz saskaņotajiem rezultātiem un snieguma rādītājiem; vēlreiz aicina Komisiju labāk definēt un novērtēt paredzamo ietekmi uz attīstību un jo īpaši uzlabot kontroles mehānismu attiecībā uz saņēmējvalsts rīcību korupcijas apkarošanas, cilvēktiesību ievērošanas, tiesiskuma un demokrātijas jomā; joprojām pauž dziļas bažas par Savienības budžeta atbalsta izmantošanu saņēmējvalstīs, kurās nav demokrātiskas kontroles vai tā ir ierobežota;

44. konstatē, ka riska uztveres līmenis saistībā ar budžeta atbalstu 2018. gadā ir nedaudz samazinājies; tomēr uzsver, ka nozīmīgi riski vēl arvien ir korupcijas, valsts finanšu un attīstības riski, turklāt vērojama arī makroekonomikas riska palielināšanās tendence;

45. atbalsta to, ka galvenā uzmanība tiek pievērsta progresam, kas partnervalstīs panākts publisko finanšu pārvaldībā, budžeta pārredzamībā un demokrātiskās kontroles un pārraudzības struktūrās, kā arī makroekonomisko nosacījumu ziņā, lai tādējādi optimizētu spēju attīstību; aicina Komisiju sistemātiski uzraudzīt veiktās reformas un sasniegtos rezultātus, parādot, ka Savienības budžeta atbalsts ir efektīvi veicinājis pašas saņēmējvalstu attīstības programmu un nostiprinājis tās demokrātisko līdzatbildību;

46. norāda, ka ir jāstiprina atbilstoši uzraudzības instrumenti, lai novērtētu, kā budžeta atbalsts ir veicinājis iekšzemes ieņēmumu mobilizāciju un ar to saistītās reformas; ar gandarījumu atzīmē, ka iekšzemes ieņēmumu mobilizācija 2018. gadā veidoja 19 % no mainīgo daļu vērtības (salīdzinājumā ar 3 % 2014. gadā); mudina *DG DEVCO* budžeta atbalsta ziņojumos turpināt sniegt regulāru informāciju par budžeta atbalsta līgumu izmantošanu iekšzemes ieņēmumu mobilizācijai;

47. tomēr aicina *DG DEVCO* savā politiskajā dialogā stingri izvērtēt riskus, kas saistīti ar uzņēmumu ienākuma nodokļa apiešanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgām finanšu plūsmām, kuras jo īpaši skar jaunattīstības valstis; mudina *DG DEVCO* novērtēt fiskālo ietekmi un palīdzēt definēt mērķtiecīgus ieguldījumu mērķus;

Ar EAF atbalsta īstenošanu saistītie riski un problēmas

48. pauž lielas bažas par risku, ka EAF tiks mudināts reaģēt uz programmām, kuras to attālina no galvenā mērķa, proti, nabadzības mazināšanas un kuras ir grūti saskaņot ar EAF pamatvērtībām, tādējādi radot risku apdraudēt to, kas līdz šim darīts sekmīgi; ar bažām vēro novirzīšanās risku un aicina Komisiju to ņemt vērā, izstrādājot projektus un programmas saskaņā ar principu par politikas saskaņotību attīstībai; aicina Komisiju turpmākās atbalsta programmas izvēlēties atbilstoši EAF pamatvērtībām un apsvērt subsīdiju atcelšanu programmām, kas novirzās no šīm vērtībām;

49. uzsver, ka EAF nevajadzētu pārsniegt savu darbības jomu un ka jaunajām norisēm saistībā ar jaunām problēmām nevajadzētu apdraudēt citu attīstības mērķu sasniegšanu;

50. prasa Komisijai vairāk uzsvērt sekmīgi strādājošu atbalsta programmu uzlabošanu un uzturēšanu un pievērst tam lielāku uzmanību; aicina Komisiju nodrošināt paraugprakses un veiksmes stāstu labāku atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos un pamanāmību;

51. uzsver, cik svarīgi ir riski ilgtspējībai, pārredzamībai un labai koordinācijai, ko Savienība cenšas novērst ar attīstības palīdzības finansējumu, ņemot vērā jauno līdzekļu devēju un jauno dalībnieku, piemēram, Krievijas un Ķīnas, ietekmes ievērojamo pieaugumu Āfrikā; aicina Komisiju rīkoties, lai starptautisko sadarbību labāk saskaņotu ar partnervalstu attīstības prioritātēm;

52. uzskata, ka saikne starp migrācijas jautājumu un attīstības palīdzību ir viena no svarīgākajām saiknēm, kas jāpārvalda līdztekus saiknēm drošība–attīstība un humanitārie jautājumi–attīstība; tomēr atzīst, ka ilgtspējīgas attīstības pamataspekti ir miera veidošana un migrācijas pamatcēloņu novēršana;

53. atgādina, ka palīdzības efektivitāte, partnervalstu līdzatbildība par attīstības rezultātu sasniegšanu un paļaušanās uz partnervalstu pārvaldības sistēmām ir pamatprincipi, kas regulāri jāpilnveido; turklāt uzsver, ka laba pārvaldība, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana ir neizbēgami priekšnosacījumi, kas sekmē palīdzības efektivitāti; aicina Komisiju tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu noteikt par absolūtu priekšnosacījumu finansiālās palīdzības apstiprināšanai;

54. uzsver, ka attīstības palīdzības vispārējās efektivitātes paaugstināšanai būtiski svarīga ir ilgtspēja, pastāvīgi sekojot līdzi visu palīdzības sniegšanas veidu ietekmei; atgādina, ka Programmā 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķos liels uzsvars ir likts uz datiem un rādītājiem, ņemot vērā, ka stingra uzraudzība ir būtiska efektīvai un rezultatīvai stratēģijai;

55. atkārtoti aicina Komisiju nākamajā gada darbības pārskatā iekļaut EAF darbību strukturētu ietekmes novērtējumu, īpašu uzmanību pievēršot cilvēktiesībām;

56. prasa Komisijai veikt novērtējumu par katras valsts pieeju attiecībā uz tiem pašlaik notiekošajiem ilgtermiņa EAF finansētajiem projektiem, lai apliecinātu desmitiem gadu ilgo Savienības ieguldījumu patieso ietekmi uz vietas un to, kā tie efektīvi palīdzējuši saņēmējvalstu ekonomiskai, sociālai un ilgtspējīgai attīstībai; saistībā ar to aicina Komisiju arī analizēt šā novērtējuma rezultātus un ierobežot un/vai izbeigt neefektīvu projektu turpmāku finansēšanu;

57. uzskata, ka lielākas uzmanības pievēršanai vietējiem MVU, privātajam sektoram un pilsoniskās sabiedrības organizācijām vajadzētu būt galvenajam sadarbības virzienam Savienības delegāciju plānoto projektu pārvaldībā; uzsver, ka, ņemot vērā vērienīgo ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanai nepieciešamā finansējuma nepietiekamību, vietējās ekonomikas attīstībā izšķirošai nozīmei jābūt stratēģiskam dialogam ar privāto sektoru un pilsoniskās sabiedrības organizācijām;

58. uzskata, ka finansiālā integrācija un mikrofinansēšana ir galvenie ekonomiskā un sociālā progresa faktori, kuri ir apliecinājuši ietekmi uz vietējo ekonomisko aktivitāti un darbvietu radīšanu; ar gandarījumu norāda, ka EAF atbalsta finansiālo integrāciju Āfrikā, izmantojot vairākus instrumentus (Eiropas Fondu ilgtspējīgai attīstībai (EFIA), Garantiju fondu, *NASIRA* riska dalīšanas mehānismu, *HURUMA* fondu, *Boost Africa* un Āfrikas Garantiju fondu), kuru mērķis cita starpā ir nodrošināt mikroaizdevumus lauksaimniekiem Āfrikā, kuriem tie nepietiekami pieejami; neiesaka Komisijai un citām Savienības iestādēm veidot jaunus finansiālā atbalsta instrumentus, bet mudina tās nodrošināt lielāku finansiālā atbalsta instrumentu pamanāmību to attiecīgajās darbības jomās un Savienībā;

59. pieņem zināšanai Iekšējās revīzijas dienesta veikto revīziju par EK un EĀDD koordināciju un ar gandarījumu atzīmē revīzijas secinājumu, ka koordinācijas darbības starp Komisijas dienestiem (*DG DEVCO*, Kaimiņattiecību politikas un paplašināšanās sarunu ģenerāldirektorātu (*DG NEAR*) un Ārpolitikas instrumentu dienestu) un EĀDD kopumā ir efektīvas un lietderīgas; tomēr stingri uzsver, ka nepieciešams izveidot nedalītu pārskatu par visu Savienības ārējo palīdzību konkrētai valstij un ka sadarbībā ar *DG DEVCO* un *DG NEAR* ir jānostiprina riska novērtēšana un pārvaldība, lai veidotu vienotu viedokli par neskaidrību un par ietekmes mazināšanas stratēģijām;

Eiropas Savienības trasta fonda Āfrikai efektivitāte

60. atzīmē, ka Eiropas Savienības trasta fonda (ESTF) piešķirtie līdzekļi 2018. gada beigās sasniedza 4,2 miljardus EUR, no kuriem 3,7 miljardus EUR nodrošināja EAF un 489,5 miljonus EUR – dalībvalstis un citi līdzekļu devēji (Šveice un Norvēģija); pieņem zināšanai, ka 2018. gadā tika īstenoti 187 projekti; atzīmē, ka 2018. gada beigās paplašināta ES un Starptautiskās Migrācijas organizācijas (*IOM*) kopīgā iniciatīva migrantu aizsardzībai un reintegrācijas attīstībai un tagad tā attiecināta uz 26 Āfrikas valstīm agrāko 14 vietā;

61. atgādina par Parlamenta pastāvīgo nostāju, ka Komisijai būtu jānodrošina, lai jebkurš trasta fonds, kas izveidots kā jauns attīstības instruments, vienmēr atbilst Savienības vispārējiem stratēģijas un attīstības politikas mērķiem, t. i., nabadzības mazināšanai un izskaušanai, un jo īpaši jānodrošina, ka Eiropas valstu drošības intereses nav svarīgākas par saņēmēju iedzīvotāju vajadzībām; mudina Komisiju apsvērt iespēju ierobežot finansiālo atbalstu ESTF projektiem, kas novirzās no šīs nostājas;

62. uzsver, ka ar ESTF ir jārisina destabilizācijas, piespiedu pārvietošanas un neatbilstīgas migrācijas pamatcēloņi, veicinot noturību, ekonomiskās iespējas, vienlīdzīgas iespējas, iedzīvotāju drošību un humāno un sociālo attīstību; atzīmē, ka neatbilstīgas migrācijas pamatcēloņu koncepcija un iezīmes pastāvīgi mainās un būtu rūpīgi jāpielāgo un jāanalizē, lai labāk izstrādātu projektu intervences pamatojumu un pievienoto vērtību un labāk atspoguļotu sasniegtos rezultātus;

63. norāda uz Revīzijas palātas secinājumu, ka ESTF Āfrikai ir elastīgs instruments palīdzības sniegšanai tādās jomās kā pārtika, izglītība, veselība, drošība un ilgtspējīga attīstība, bet, ņemot vērā vēl nepieredzētās problēmas, ar kurām tas saskaras, tā uzbūvei vajadzētu būt vairāk vērstai uz mērķiem, kas tiek uzskatīti par pārāk plašiem, lai efektīvi vadītu rīcību visos Āfrikas reģionos un novērtētu ietekmi;

64. ar bažām atzīmē, ka lielā mērā nav ņemtas vērā Revīzijas palātas ([1]) un vienpadsmitā EAF vidusposma novērtējuma autoru bažas par ESTF īstenošanu; atkārtoti pauž bažas par:

— Ziemeļāfrikas un Āfrikas raga logiem nav dokumentētu kritēriju projektu priekšlikumu atlasei,

— nav ieviesta īpašs riska novērtēšanas regulējums,

— pastāv nopietni trūkumi ESTF projektu snieguma rezultātu mērīšanā,

— nav skaidrs, cik efektīvi un ilgtspējīgi ir ESTF projekti, un kāda ir Savienības spēja cieši uzraudzīt to īstenošanu,

— nav konstruktīvas stratēģijas attiecībā uz paraugprakses un veiksmīgu atbalsta programmu izplatīšanu un atspoguļošanu plašsaziņas līdzekļos,

uzskata – ņemot vērā šos konstatējumus, ESTF pievienotā vērtība ir ļoti apšaubāma;

65. atgādina, ka lielākā daļa ESTF finansējuma nāk no EAF, kas neizbēgami nozīmē, ka attīstības atbalsts tiek sniegts nevis Savienības partnervalstu attīstības plāniem, bet gan Savienības migrācijas politikas īstermiņa mērķiem, kas ir pretrunā Lisabonas līgumam un Parīzes deklarācijai par palīdzības efektivitāti; norāda, ka ESTF vairāk bija instruments, kas vērsts uz ātras reaģēšanas projektiem ar mērķi apturēt jauktās migrācijas plūsmas, nevis risināt migrācijas ilgtermiņa virzītājspēkus saskaņā ar attīstības palīdzības principiem;

([1]) Īpašais ziņojums Nr. 32/2018 "Eiropas Savienības Ārkārtas trasta fonds: elastīgs, bet trūkst mērķtiecības".

66. norāda, ka EAF, Savienības budžeta un citu līdzekļu devēju resursu apvienošanai trasta fondos nevajadzētu novest pie tā, ka attīstības un sadarbības politikai paredzētie līdzekļi nenonāk pie to parastajiem saņēmējiem vai netiek sasniegti šīs politikas sākotnējie mērķi; šajā sakarībā pauž nožēlu par to, ka, lai gan Savienības ieguldījums ESTF tiks sniegts, galvenokārt izmantojot OAP resursus, ESTF nav vērsts tikai un vienīgi uz attīstības mērķiem; norāda, ka migrācijas pārvaldības tematiskā daļa 2018. gadā saņēma visvairāk līdzekļu, tās daļai pieaugot no 17,3 % 2016. gadā līdz 30,8 % no ESTF līdzekļiem 2018. gadā;

67. atzīmē, ka ne tikai pieauga migrācijas pārvaldības daļa visos ESTF apstiprinātajos projektos, bet arī līdzekļus prioritāri piešķīra Ziemeļāfrikas valstīm – 2016. gadā apjoms bija 23 % no kopējiem migrācijas pārvaldības fondiem, bet 2018. gadā – 52 %; pauž nožēlu par to, ka, lai gan Savienības mērķis ir ar ESTF galvenokārt atbalstīt neaizsargātus un marginalizētus iedzīvotājus, 2017. gadā 55 % finansējuma no migrācijas pārvaldības sadaļas tika novirzīti projektiem, kuru mērķis bija mazināt neatbilstīgu migrāciju un atturēt no tās, ierobežojot un kontrolējot šo procesu; brīdina, ka attīstības palīdzības izmantošana par līdzekli migrācijas un drošības jautājumu risināšanai ne tikai apdraud Savienības attīstības prioritātes, bet var radīt lielāku nabadzību un nestabilitāti, kas liek cilvēkiem pamest savas kopienas; šajā sakarībā mudina Komisiju apsvērt iespēju ierobežot un/vai atcelt finansiālā atbalsta noteikumus ESTF projektiem, kuros netiek ņemta vērā Savienības ilgtermiņa attīstības politikas virzieni;

68. atgādina, ka reģionālās un vietējās iestādes, pilsoniskās sabiedrības organizācijas, NVO un privātais sektors ir dabiski partneri efektīvai attīstības politikai un ka pastāvīgs dialogs ar valsts iestādēm un vietējām kopienām ir būtisks, lai izveidotu kopīgas stratēģijas un noteiktu prioritātes; aicina Komisiju nodrošināt, ka no EAF un Savienības budžeta ar ESTF starpniecību netiek finansēti projekti, ko īsteno valdības un vietējas spēka struktūras (paramilitāri grupējumi), kuri ir iesaistīti nopietnos cilvēktiesību pārkāpumos, jo īpaši tādās valstīs kā Lībija un Sudāna;

69. atgādina, ka ESTF finansējumu, kas tiek gūts no attīstības budžeta pozīcijām, nedrīkst izmantot drošības pasākumiem, kuri apdraud migrantu tiesības; aicina Komisiju ieviest reālas garantijas, ka ar migrāciju saistītos ESTF projektus īstenošanas iestādes neizmanto migrantu pamata cilvēktiesību pārkāpšanai un ka ilgtermiņā ar migrāciju saistītie ESTF projekti neveicina valstu un apakšreģionu destabilizāciju, kā uz to arvien vairāk norādījušas NVO un vietējie iedzīvotāji Nigēras ziemeļos; uzsver, ka ESTF projektos cilvēktiesībām ir jābūt svarīgiem plānošanas elementiem un ar šiem projektiem ir jāveicina cilvēktiesību īstenošana attiecīgajās valstīs;

70. aicina Komisiju tās iemaksu nolīgumos, ko slēdz ar īstenošanas partneriem (ANO aģentūrām, dalībvalstu attīstības aģentūrām), iekļaut skaidras un pārredzamas cilvēktiesību klauzulas, lai izvairītos no situācijām, kad Savienība varētu netieši finansēt projektus, ar kuriem pārkāpj cilvēktiesības; šajā sakarībā norāda, ka ar militārā dienesta starpniecību piespiedu darbu izmanto projekta "Eritrejas un Etiopijas savienošana ar Eritrejas svarīgāko ceļu atjaunošanu" ietvaros, ko finansē ESTF un pārvalda Apvienoto Nāciju Organizācijas Projektu pakalpojumu birojs, un atbilstoši kuram tiek finansēti Eritrejas vietējie būvniecības uzņēmumi;

71. aicina Komisiju nodrošināt, lai Savienības līdzfinansēto projektu darba vietās netiktu izmantots piespiedu darbs un nevaldītu verdzības apstākļi, kā to paredz starptautiskais un Savienības tiesiskais regulējums; iesaka Komisijai ieviest pārredzamu un stingru Savienības līdzfinansēto projektu uzraudzības sistēmu, kurā būtu jāiekļauj procedūra par anonīmām sūdzībām un no tām izrietošiem turpmākiem pasākumiem;

72. pauž bažas par to, ka Revīzijas palāta konstatēja tādu projektu piemērus, ar kuriem risināja līdzīgas vajadzības kā ar citiem Savienības instrumentiem, tādējādi radot risku, ka notiek dublēšanās ar citiem Savienības atbalsta veidiem; aicina Komisiju īpaši gādāt par to, ka tās darbības ir saskaņotas un koordinētas ar reģionālās attīstības programmām, un maksimāli palielināt globālā atbalsta ietekmi un efektivitāti, lai nodrošinātu, ka galvenā uzmanība tiek pievērsta attīstībai, nevis robežkontrolei un drošībai nolūkā atturēt migrantus;

73. konstatē, ka Komisija atzīst nepieciešamību turpināt uzlabot vienoto uzraudzības sistēmu; atzinīgi vērtē to, ka 2018. gada otrajā ceturksnī tika pieņemts 41 kopējais tiešo rezultātu rādītājs un ir ieviesta tehniskā palīdzība; atzīmē, ka ESTF Āfrikai trīs darbības logu ietvaros norit centieni labāk noteikt konkrētus mērķus un sākotnējo stāvokli projektu līmenī;

74. uzskata, ka pienācīga rūpība jāpievērš labākas saziņas nodrošināšanai starp Komisiju, Parlamentu un dalībvalstīm attiecībā uz ESTF īstenošanu un pietiekamu publisku ziņošanu, uzraudzību un revīziju par to darbībām un sniegumu; aicina Revīzijas palātu apsvērt iespēju veikt revīziju par ESTF Āfrikai īstenošanas ietekmi uz Savienības attīstības politiku gan no budžeta, gan no rezultātu viedokļa; tādēļ aicina Komisiju izdarīt secinājumus no revīzijas un nodrošināt, ka ESTF projekti, kas ir īstenoti neefektīvi, tiek izbeigti vai to finansējums tiek ļoti ierobežots;

Āfrikas miera un drošības sistēma

75. ar bažām atzīmē, ka Āfrikas miera un drošības sistēma (*APSA*) ir ļoti atkarīga no ārējiem finanšu avotiem, ņemot vērā dalībvalstu nelielo ieguldījumu Miera fondā un ierobežoto papildu finansējumu, ko *APSA* piesaista no alternatīviem finanšu avotiem;

76. atzīst, ka EĀDD un Komisija saskaras ar ļoti sarežģītām situācijām Āfrikā, kas ietver daudzas politiskās un darbības problēmas un ierobežojumus daudzās jomās, jo īpaši saistībā ar galveno ieinteresēto personu sadarbību, finansēšanu un iestāžu trūkumiem, politisko gribu iejaukties konfliktos, novērst un pārvaldīt tos;

77. pauž nožēlu par šo Āfrikas puses līdzatbildības un finansiālās ilgtspējas trūkumu un to, ka lielā atkarība no līdzekļu devējiem un starptautiskajiem partneriem izraisa darbības nepilnības; aicina Komisiju sekmēt lielāku Āfrikas Savienības līdzatbildību par *APSA*, lai panāktu lielāku finansiālu neatkarību, un pārorientēt Savienības atbalstu no darbības izdevumu segšanas uz atbalstu spēju veidošanas pasākumiem;

78. pauž nožēlu gan par to, ka Savienības atbalstam *APSA* ir bijusi vāja ietekme un ka tas ir bijis jāpārorientē, un ka ES atbalsts galvenokārt bija vērsts uz palīdzību *APSA* darbības pamatizmaksu segšanai, gan arī par to, ka *APSA* daudzus gadus ir bijusi ļoti atkarīga no līdzekļu devēju atbalsta;

79. pauž nopietnas bažas par trūkumiem uzraudzības sistēmā attiecībā uz tās spēju nodrošināt atbilstošus datus par darbību rezultātiem; prasa Komisijai palielināt novērtēšanas sistēmas spēju attiecībā uz darbībām un rezultātiem, lai skaidri parādītu, ka Savienības iemaksas var būt galvenokārt saistītas ar būtisku un pozitīvu ietekmi uz mieru un drošību uz vietas; aicina Komisijas dienestus uzsākt uz rezultātiem vērstu uzraudzības misiju un pēc iespējas drīz ziņot Parlamentam;

80. ņemot vēra iepriekš paustās bažas, iesaka Komisijai apsvērt iespēju atcelt jebkādu *APSA* finansējumu;

Ārējo investīciju plāns un EFIA

81. atgādina par finanšu mērķi piesaistīt investīcijas 44 miljardu EUR apmērā; atzīmē, ka Savienība piešķīra 2,2 miljardus EUR 94 apvienota finansējuma projektiem saskaņā ar EFIA (Ārējo investīciju plāna 1. pīlārs) un 1,54 miljardus EUR EFIA garantijām 28 investīciju programmām;

82. mudina *DG DEVCO* vēl vairāk palielināt informētību par ārējo investīciju plāna piedāvātajām sviras efekta iespējām, piesaistot privātā sektora investīcijas attīstības partnerībās; tomēr atgādina, ka ir jāpievērš īpaša uzmanība ne tikai ārējo investīciju plāna papildinošajai lomai, bet arī tā pārvaldībā izmantotajiem kritērijiem, lai novērstu attīstības finansējuma novirzīšanu privātiem investoriem vai procentu un peļņas gūšanai;

83. konstatē, ka ar 21 apvienota finansējuma projektu Savienība arī piešķīra 547 miljonus EUR Subsahāras Āfrikai, un paredzams, ka transportam, enerģētikai, privātajam sektoram un lauksaimniecībai tiks piesaistīti 4 miljardi EUR; pauž atbalstu apvienotā finansējuma vietējās dimensijas veicināšanai;

84. atzīmē, ka Savienības reģionālā sadarbība bija galvenais finanšu ieguldītājs bioloģiskās daudzveidības un meža resursu apsaimniekošanas projektos un tai bija būtiska nozīme, lai saglabātu 16 aizsargājamās teritorijas Centrālāfrikas un Rietumāfrikas reģionā;

85. aicina Komisiju pievērst lielāku uzmanību informācijas izplatīšanai par veiksmīgi īstenotiem projektiem un palielināt sabiedrības informētību par Savienības ieguldījumiem globālajā ilgtspējīgā attīstībā;

EIB ĀKK ieguldījumu mehānisms

86. mudina EIB arī turpmāk atbalstīt vietējā privātā sektora attīstību, jo tas ir viens no svarīgākajiem faktoriem, kuri veicina ilgtspēju un noturību, un atbalstīt pamata sociālo un ekonomisko infrastruktūru, kas akūti nepieciešama saņēmējiem, kā arī centienus rast jaunus vietējos un reģionālos partnerus specifiskajā mikrofinansējuma jomā; aicina EIB panākt lielāku papildvērtību, pienācīgāk pamatojot līdzekļu izlietojumu;

87. mudina EIB palielināt centienus un veikt atbilstīgus pasākumus, lai labāk popularizētu EIB instrumentus valstīs, kurās EIB investīciju ietekme būs lielāka;

88. atzinīgi vērtē Savienības no ĀKK ieguldījumu mehānisma veikto ieguldījumu mikrofinansējuma kredītlīnijās 139 miljonu EUR apmērā, kā rezultātā mikrouzņēmumiem un privātpersonām būtu jāsaņem aptuveni 26 300 aizdevumi;

89. uzskata, ka izšķiroša nozīme ir tam, lai EIB pastāvīgi veltītu laiku pienācīgas pārbaudes politikas īstenošanai, vienlaikus izmantojot arī rezultātu vērtēšanas instrumentus, lai labāk pārzinātu finanšu starpnieku un saņēmēju profilu un arī labāk izvērtētu projektu ietekmi uz galīgajiem saņēmējiem;

Savienības un Āfrikas attiecību nākotne

90. ņem vērā, ka norit pārdomu process par gaidāmo Savienības un Āfrikas ilgtermiņa stratēģiju un partnerību, un vienlaikus atzīst, ka šī ir iespēja uzlabot palīdzības sniegšanas veidu efektivitāti; uzskata, ka ir jāpāriet no tradicionālajām attiecībām, kuru centrālais elements ir atbalsta sniegšana, uz stratēģiskākām un integrētākām attiecībām;

91. aicina Komisiju kopā ar mūsu partneriem izstrādāt pieeju "vairāk ir vairāk", kas ļautu mūsu palīdzību pielāgot tam, kā trešās valstis ievēro demokrātiskās tiesības, tiesiskumu, starptautiskās konvencijas utt.

92. uzsver, ka EAF būtu jāiekļauj ES budžetā, kā jau prasīts Parlamenta rezolūcijās un noteikts priekšlikumā par jauno daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam, lai tādejādi tiktu novērsta budžeta sadrumstalotība; norāda, ka šāda EAF iekļaušana uzlabos budžeta izpildes apstiprinātājiestādes spēju pārbaudīt to, kā Savienības budžeta līdzekļi tiek tērēti ārpus Savienības.